

Paragraaf 1 van artikel 12 van het Digitaal Kiesdecreet is destijds geschreven naar analogie met de bepaling in artikel 5bis van de wet van 11 april 1994 tot organisatie van de geautomatiseerde stemming. Inmiddels is de tekst in de federale wetgeving aangepast en is die terug te vinden in artikel 24 en volgende van de wet van 7 februari 2014 tot organisatie van de elektronische stemming met papieren bewijsstuk. In de wet van 7 februari 2014 is de oprichting van het college van deskundigen niet meer facultatief, terwijl dat in de wet van 11 april 1994 nog wel het geval was. Naar analogie hiermee wordt voorgesteld om de aanwijzing van het college van deskundigen niet meer facultatief te maken.

Aangezien nu reeds zowel de twee effectieve leden als de twee plaatsvervangende leden van het college actief ingeschakeld worden bij de controlewerkzaamheden, wordt voorgesteld geen onderscheid meer te maken tussen effectieve en plaatsvervangende leden, en het college samen te stellen uit minstens vier leden.

Om tegemoet te komen aan de vraag om in het verslag ook opmerkingen van juridische aard te kunnen opnemen, zal in het Digitaal Kiesdecreet worden bepaald dat het college, naast opmerkingen over de integriteit en de veiligheid van de ICT-toepassingen, ook opmerkingen over andere aspecten van de verkiezingsorganisatie kan maken.

4. VERPLICHTE DIGITALE INDIENING VAN DE VOORDRACHTSAKTEN

Dit voorstel houdt in dat de voordrachtsakten van kandidaten verplicht digitaal zouden worden ingediend, en niet meer op papier, zoals tot nu het geval was.

Daarmee wordt beoogd een aantal nadelen weg te werken die verbonden zijn aan de wijze waarop de voordrachtsakten in 2018 werden ingediend. Om de controlewerkzaamheden van het hoofdbureau te vergemakkelijken, en om het risico op fouten te minimaliseren, heeft het Agentschap Binnenlands Bestuur een digitale toepassing ter beschikking gesteld, waarmee een kandidatenlijst volledig digitaal kon worden opgesteld, inclusief digitale handtekeningen van alle kandidaten. De kandidatenlijst die met die toepassing werd opgesteld, moest wel nog afgedrukt worden en op papier afgegeven worden aan de voorzitter van het hoofdbureau. De digitale handtekeningen werden op papier 'gematerialiseerd' en kandidaten die hun kandidatuur niet digitaal ondertekend hadden, konden hun handtekening alsnog op de afgedrukte lijst plaatsen. De voorzitter van het hoofdbureau kon de digitale handtekening controleren op echtheid. Het gebruik van de digitale toepassing was niet verplicht, maar werd door het agentschap wel sterk aangemoedigd. Men kon in 2018 dus bij de voorzitter van het hoofdbureau ofwel een op papier ingevulde voordrachtsakte indienen, ofwel de afdruk van de voordrachtsakte zoals die met de webtoepassing kon worden aangemaakt.

De combinatie van het aanmaken van digitale voordrachtsakten en de mogelijkheid van indiening van een ingevuld formulier is echter niet ideaal. Hoewel een lijsttrekker moest kiezen tussen een van beide systemen, werd in de praktijk vaak met beide systemen tegelijk gewerkt. In dat geval konden allerlei verschillen opduiken tussen de digitale voordrachtsakte en de op papier (formulier) ingediende akte. Tenslotte moesten ook alle kandidatenlijsten die alleen op papier werden opgesteld, alsnog in de digitale toepassing ingevoerd worden, met het oog op de controle van de voordrachtsakten en de verdere verwerking tijdens het verkiezingsproces.

Met een verplichte digitale indiening verdwijnt de hybride situatie en worden alle problemen die voortkomen uit verschillen tussen digitale gegevens en gegevens op papier, vermeden.

De verplichte digitale indiening vormt mogelijks een drempel om zich kandidaat te stellen, in het bijzonder voor het deel van de bevolking dat minder of geen digitale vaardigheden bezit of geen computer of netwerkverbinding heeft. Over dit aspect heeft het Agentschap Binnenlands Bestuur een juridisch advies gevraagd, dat als volgt kan worden samengevat.

////////////////////////////////////

Aangezien met dit laatste decreet de stemplicht werd afgeschaft, wordt ook voorgesteld om in het Kiesdecreet niet meer te spreken van een oproepingsbrief, maar van een uitnodiging of uitnodigingsbrief. Het woord ‘oproeping’ suggereert immers nog steeds een zekere verplichting.

8.6. SAMENSTELLING VAN DE STEM- EN TELBUREAUS

Het Agentschap Binnenlands Bestuur heeft in zijn ‘Evaluatierapport gemeente- en provincieraadsverkiezingen 14 oktober 2018’ gewezen op de vaststelling dat het bij elke verkiezing moeilijker wordt om voldoende bijzitters te vinden. Ook de Vlaamse ombudsman sneed het onderwerp aan in punt 5 van zijn rapport 2018-7 van 25 oktober 2018 met de titel ‘#VLAANDERENKIEST 2018’. Een veelgemaakte opmerking luidde dat het presentiegeld voor de leden van de stem- en telbureaus laag is in verhouding tot de prestaties die van hen worden verwacht.

De presentiegelden voor de verkiezingen van 2018 werden vastgesteld met het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 2017 tot regeling van de kosten voor de organisatie van de lokale en provinciale verkiezingen. Dat besluit wordt bij elke verkiezing hernomen. Het voorstel is om de huidige bedragen van de presentiegelden voor de leden van de stem- en telbureaus te verhogen tot een uniform bedrag van 50 euro.

Daarnaast zullen de gemeenten aangezet worden om meer ambtenaren in te zetten voor de bemaning van de stem- en telbureaus, weliswaar rekening houdend met de gemeentelijke autonomie.

Er wordt ook voorgesteld om decretaal te verankeren dat een kiezer die al twee keer in een stem- of telbureau gezeteld heeft, het recht heeft te weigeren om in te gaan op een eventuele derde oproep om te zetelen.

9. PROEFPROJECT VOOR EEN NIEUWE STEMPROCEDURE

Met het decreet van 16 juli 2021 tot wijziging van diverse decreten, wat betreft versterking van de lokale democratie, werd de stemplicht afgeschaft. Dat biedt een opportuniteit om het proces in het stemlokaal te vereenvoudigen.

Omdat de kiezer niet meer verplicht is om te gaan stemmen, moeten de namen van de kiezers die niet gestemd hebben, niet meer aan de vrederechter bezorgd worden. De aanstiplijst zou dus alleen nog nuttig zijn om te kunnen controleren of een kiezer stemgerechtigd is en of hij zich geen tweede keer komt aanmelden om te stemmen.

Aan de hand van de elektronische identiteitskaart en een digitale kiezerslijst kunnen beide controles gebeuren, en zijn geen papieren aanstiplijsten nodig. De kiezer hoeft dan ook geen ander document bij zich te hebben dan zijn identiteitskaart.

Als de aanstiplijsten worden afgeschaft, kan bovendien toegelaten worden dat kiezers hun stem uitbrengen in het stemlokaal van hun keuze (binnen de gemeente of het stadsdistrict waarin zij wonen). Deze werkwijze leidt er ook toe dat er minder wachtrijen aan de stembureaus zullen zijn, omdat kiezers per stemlocatie het stembureau kunnen kiezen met de kortste wachtrij. Het gebruik van hun identiteitskaart is immers voldoende om te kunnen stemmen.

Om de verdeling van de kiezers over de verschillende stembureaus enigszins gelijk te houden, kan op de uitnodigingsbrief vermeld worden waar zich het meest nabije stemlokaal bevindt, of in welk stemlokaal de kiezer bij voorkeur gevraagd wordt zijn stem uit te brengen, naar analogie met de facultatieve vermelding om zich tussen twee bepaalde tijdstippen te gaan aanmelden. Maar de kiezer blijft vrij in zijn keuze van het stemlokaal en van het tijdstip waarop hij gaat stemmen (binnen de openingsuren van de stembureaus).

//

